

Articole, Comunicări,
Actuale

Ortodoxie

Erezie

Papismul (romano-
catolicismul)

Sfintele Locuri

Ecumenism

Adrese Ortodoxe

Comunicare

Subscribe to Holy
Monastery of
Pantokrator

Enter your e-mail:

Subscribe

Visit this group

REÎNCARNAREA INCOMPATIBILĂ CU CREDINȚA ORTODOXĂ

Reîncarnarea

Pagina inițială \ Erezie \ Reîncarnarea

REÎNCARNAREA INCOMPATIBILĂ CU CREDINȚA ORTODOXĂ

Ce cred adepții karmei și ai reîncarnării

Potrivit cu principiile religiilor orientale (mai ales hinduismul și budismul), ale ocultismului și, în general, ale «Noii Ere», după moartea trupească, sufletul intră în trupul altui om, animal și chiar plantă. Aceasta înseamnă cuvântul **reîncarnare**.

Noua viață va depinde, spun ei, de viețile anterioare pe care le-a trăit, care pot fi de ordinul miilor, potrivit celor spuse de adepții acestei teorii. Aceasta înseamnă cuvântul **karma**.

Această teorie presupune o revizuire a lui Dumnezeu, a omului și a lumii, teorie cu totul incompatibilă cu Creștinismul. Adică presupune că Dumnezeu nu este persoană, ci o „Supraconștiință impersonală”. Omul nu este nici persoană, nici creația lui Dumnezeu. Scopul omului este să se stingă ca o picătură în oceanul „supraconștiinței universale”. Lumea nu este creația lui Dumnezeu, ci se identifică cu Dumnezeu (un monism panteist extrem).

Acest punct de vedere despre reîncarnare nu este lege, așa cum vor să-l prezinte adepții lui, ci o **convingere religioasă a lor nedovedită**. Împreună cu răspândirea acestor teorii merge și mulțimea ofertelor corespunzătoare în spațiul parareligiei contemporane și al ereziilor. Este ascuns de către adepții acestei teorii faptul că este mult mai probabil (totdeauna potrivit cu convingerile lor) să se reîncarneze cineva în animal sau în existență demonică, decât în om.

Într-o carte hindusă de mare autoritate cum este „Legea lui Manu” se menționează o povestire alegorică: O broască țestoasă trăiește în adâncul mării și-și scoate capul la suprafață o dată la o sută de ani. În același timp un inel pluteste la suprafața apei. „Pe cât este de nesigur să treacă capul broaștei prin inel, încă pe atâta de nesigur este să se reîncarneze o ființă după moartea ei într-un trup omenesc.”

De când?

Această înșelare este foarte veche. Ea a fost transmisă lumii antice prin oracolele vechi și prin „misterele” idolatre. Astăzi i se face propagandă prin mass media și este oferită mai ales prin guruism,

vineri, 23 iul, 2010

Εζεκιήλ προφ., Φωκά
τερομ., Πελαγίας Τήρου.

Advanced search

Postări recente.

Sfântului Prooroc Ilie
Iubiții mei, astăzi este sărbătorit un erou al credinței și al virtuții, unul din cei mai mari bărbați... (23/7/2010)

Scrisoare de destăinuire a unui înșelat

Scrisoarea aceasta a fost scrisă de un grec aflat în străinătate către Monahul Teodosie de la Mănăstirea Sfântul Pavel... (21/6/2010)

Reîncarnarea

Reîncarnarea ncompatibilă credința Ortodoxă... (17/6/2010)

Adorarea Mamonei

Predica Mitropolitului Augustin de Florina la Duminica a III-a a lui Matei (Matei 6, 22-33)... (12/6/2006)

Cipru, insulă creștină

Predica Mitropolitului Augustin de Florina la pomenirea Sfântului Apostol Varnava... (11/6/2010)

Vai vouă, ecumenisti
fățarnici!

adică prin toți acei dascăli, chipurile, luminați, care vin din Orientul Îndepărtat. Potrivit cu credința religioasă a karmei și a reîncarnării, sufletul se supune unui nesfârșit ciclu de nașteri și morți care se repetă ca o continuă tortură (samsara). Din această tortură făgăduiește guru că-l va elibera pe om, dacă discipolul său se va preda în întregime. Singurul mod, spun ei, de a ieși cineva din această continuă tortură este „să acționeze fără atașament”. O aparentă faptă bună, atunci când se face cu o implicare emoțional-ființială, are drept consecință acumularea de karma, în timp ce, chiar și o crimă, atunci când se face fără această atașament, cel care acționează nu acumulează karma.

Consecințe

Aceasta însă are drept consecință răsturnarea temelii pe care se bazează societatea noastră și toate celelalte societăți, care, chiar și într-o mai mică măsură, se raportează la modul de viață propus de Creștinism. Aceasta înseamnă că, dacă va primi cineva această lege pseudoștiințifică, **nu va putea cere responsabilitate de la nimeni pentru nimic, nici nu are sens să se nevoiască pentru ceva mai bun, de vreme ce pentru toate este de vină karma.** În felul acesta dispar persoana, libertatea, responsabilitatea, dragostea. Victima, nu numai că nu trebuie să-l tragă la răspundere pe chinător, ci, dimpotrivă, trebuie să simtă că fără el „nu ar fi putut să-și îndeplinească karma sa”.

Așa cum s-a spus, nu există o teorie mai convenabilă decât aceasta pentru orice elită socială a oricărei epoci.

Prin această prismă, lupta pentru libertate, dreptate socială, asistență socială, pentru orice îmbunătățire a condițiilor de viață nu are absolut nici un sens. Și nu numai aceasta, ci chiar este condamnată, deoarece îi împiedică pe oameni „să-și îndeplinească karma lor”.

Este foarte important să spunem că învățătura despre karma constituie acea bază teoretică pe care, sprijinindu-se guru, își ridică pretențiile pentru supunerea totală a discipolilor lui. Și aceasta pentru că omul, spun ei, nu poate singur să se elibereze, ci are nevoie de ajutor. Iar acest ajutor i-l poate da numai „omul-dumnezeu” guru.

Concepția că viața de acum este determinată de karma vieților anterioare, îl aruncă pe adeptul acestei teorii într-o disperată căutare prin „retrospectiva în viețile anterioare”, care se face de obicei prin hipnoză. Dar prin hipnoză, așa cum se practică în spațiul ocultist extins, omul își deschide în chip primejdios ușa sufletului său pentru lucrările demonice. În afară de aceasta, îi prezintă, de obicei, idei care au drept consecință completa subminare și răsturnare a relațiilor sale familiale și sociale. De pildă, că aceea care acum este femeia sau fiica sa, în viața anterioară a fost mama sau sora sa etc. Este limpede că aceste concepții pot distruge familii sau pot crea relații afară de fire.

Doctrina karmei și a reîncarnării face imposibilă crearea relațiilor interpersonale, care se sprijină pe unicitatea persoanei, de pildă în cadrul căsătoriei sau a vieții familiale.

Puncte slabe

1. Unul din punctele slabe a acestei doctrine este faptul că adepții ei sunt în imposibilitate de a justifica lipsa amintirilor din viețile anterioare. Dacă însă, așa cum spun ei, în această viață ne aflăm „ca să ne primim lecția și să evoluăm”, **atunci cum se face că nu ne aducem aminte de faptele pentru care plătim? Cum vom fi învățați de ele de vreme ce nu ni le amintim?**

2. Adepții teoriei reîncarnării care în același timp - ca cei ce aparțin spațiului ocultist extins - sunt și discipolii spiritismului, adică ai credinței în comunicarea cu „lumea spiritelor”, cad într-o vădită contradicție. Și iată de ce:

Dacă este adevărat, așa cum cred ei, că în timp de 49 de zile sufletul mortului se reîncarnează, atunci cu care suflete ale celor morți comunică medium-urile (spiritiștii)?

Dacă este adevărată teoria reîncarnării, atunci teoria spiritismului este o minciună. Și invers. Desigur, noi știm că amândouă sunt minciuni.

3. Un alt argument din istorie și matematică. Faptul că populația pământului s-a înmulțit în ultimele două secole de la unul la șase

miliarde de oameni, arată cât de mincinoasă este teoria despre karma și reîncarnare. Ce s-a întâmplat oare de s-a petrecut o astfel de creștere explozivă? Unde au fost aceste suflete? Și de ce până atunci nu au luat trup omenesc?

Incompatibilă cu Credința Ortodoxă

Fără îndoială învățătura despre karma și reîncarnare este anticreștină. Sfântul Apostol Pavel o spune foarte clar: „Este rânduit oamenilor odată să moară, iar după aceea judecata.” (Evrei 9, 27).

Este cu totul fals ceea ce învață discipolii înșelării reîncarnării, adică faptul că, chipurile, reîncarnarea a constituit o învățătură și a Bisericii până în secolul al VI-lea. Însă Istoria Bisericească și scrierile patristice dezminț această.

Argumentul ocultistilor care susțin că, chipurile, Sfânta Scriptură învață despre reîncarnare, spunând că Sfântul Ioan Botezătorul este reîncarnarea lui Ilie, potrivit textului: „Ilie a și venit... Atunci au înțeles ucenicii că despre Ioan Botezătorul le-au zis lor.” (Matei 17, 12, 13), este naiv. Ei uită că, potrivit teoriei lor, pentru a se putea înfăptui reîncarnarea trebuie să premeargă moartea. **Dar Proorocul Ilie nu a murit.**

Erminia textului evanghelic de mai sus este simplă: Arhanghelul Gavriil îi spune tatălui Cinstitului Înaintemergător: Ioan va veni „cu duhul și puterea lui Ilie”, adică va avea harisma profetică și îndrăznirea Proorocului Ilie.

Pe de altă parte, dacă Hristos ar fi primit reîncarnarea, nu ar fi înviat morți, ci s-ar fi limitat numai la a le mângâia rudele.

Dar ceea ce este mai semnificativ pentru noi creștinii este faptul că această rătăcire a reîncarnării amenință să anuleze întreaga Evanghelie a mântuirii în Hristos, adoptând mincinoasa (luciferica) „evanghelie a șarpelui”, adică învățătura auto-evoluției, auto-realizării și auto-mântuirii. Pentru adepții Noii Ere nu Dumnezeu este Cel care coboară la neputința omului, ci omul, prin reîncarnări, urcă și se face Dumnezeu, numai cu propriile sale puteri. El care acceptă această teorie antihristică a reîncarnării, se scoate pe sine din cadrul Bisericii lui Hristos, deoarece:

1. Nu acceptă Simbolul Credinței în care mărturisim că Hristos a înviat din morți și-L așteptăm să vină la a Doua Sa Venire. În Simbolul Credinței mărturisim două Veniri ale lui Hristos și nu o mulțime de reîncarnări ale Sale, așa cum cred ocultistii, care încearcă să distrugă unicitatea Persoanei lui Hristos și venirea Lui în lume ca Dumnezeu și Mântuitor. În Simbolul Credinței mai mărturisim că așteptăm și învierea noastră și învierea tuturor morților și nu nesfârșit ciclul de reîncarnări

2. Neagă distincția dintre Creator și creatură.

3. Neagă Judecata viitoare.

4. Neagă unicitatea, libertatea și responsabilitatea persoanei umane, de vreme ce acolo toate funcționează în cadrul unei necesități oarbe.

5. Neagă dragostea. Cuvintele „a se bucura cu cei ce se bucură și a plânge cu cei ce plâng” (Romani 12, 15) sunt considerate de către adepții karmei și ai reîncarnării nu o virtute, ci o slăbiciune și alipire care te împiedică să auto-evoluezi. De asemenea, pentru noi trupul omenesc nu este închisoarea sufletului, ci biserica a Sfântului Duh, Care se află în noi. Viața nu este pedeapsă și osândă pentru faptele săvârșite, chipurile, în viețile anterioare, ci dar al lui Dumnezeu. Moartea nu este o eliberare, ci este „roada păcatului” și este îngăduită de Dumnezeu „pentru ca păcatul să nu devină fără de moarte”. (În timp ce pentru dascălii reîncarnării pedeapsă este viața, iar nu moartea).

În sfârșit, această înșelare, adică faptul că nu există nimeni care să ne ceară socoteală pentru faptele noastre, se dovedește a fi o minunată măiestrie a diavoului celui ucigaș de oameni pentru vânarea de adepți-victime.

Parareligia îi adoarme pe oameni, făgăduindu-le o mulțime infinită de posibilități, satisfacerea patimilor și nici o responsabilitate. Dar după moarte sufletul nu se poate pocăi. Evanghelia propovăduiește: „**Acum este vreme bine-primită; acum este ziua mântuirii**”. **Acum, în această viață, se judecă viitorul nostru veșnic.**

Sursa: PARAKATATHIKI, Martie - Aprilie 2002
Trad. Ierom. Ștefan N.

Pagina inițială \ Erezie \ Reîncarnarea

[:: Articole, Comunicări, Actuale](#) :: [Ortodoxie](#) :: [Erezie](#) :: [Papismul \(romano-catolicismul\)](#) :: [Sfintele Locuri](#) :: [Ecumenism](#) :: [Adrese Ortodoxe](#) :: [Comunicare](#) ::

[▶ Login](#) [👤 Forgotten password](#) [📡 RSS](#)

active³ 4.7 · © 2000 - 2010 IPS Ltd · [Disclaimer](#)